

דיני מנחה לערב תשעה באב

תשעה באב קאן נור וון איינען דיעזער טאגע אג'הו פאלען, פֿעלסט עס
 חבער און שבת, זף ווירד עס אויף אַזאָנאָג פֿערטאָבען.

ערב תשעה באב איזט דער געברויך פֿער מנחה דאז געוואָהלדיכע וזאל אויב
 לזעהען; תפלת מנוחה ויח געוואָהליך, אשרי, שמונה עשרה, חבער קיין
 תחנון; חבעדס נאך מנחה, ווען עס נאך טאג איזט, ווירד דאז אַזעלכע
 וזאל סעודה המפסקת לו יך גענאָמען, דאז נור אויב איינען געריכט
 בעטטעהען דארף. עס ווירד דען ליידטראָגענדען (אבל) גלייך, אויף דער
 ערדע זיטלענד איינגענאָמען חונד בעטטעהט געוואָהליך אויס אייערן חדער
 זייען; ערב ת"ב און און נאכמיטאָגע, איזט יעדע גייסטעסבעמעפֿע
 טיגונג למוד תורה אונטעהאָנט, אוינגענאָמען איכה אויב ירמי' ומעשה
 מן החורבן איזט ערויבט. — ווען ערב ת"ב און שבת פֿעלסט, ווירד קיין
 צדקה צדק, אויך קיין פרקי אבות געזאָגט. זעלבסט ווען ת"ב און שבת
 פֿעלסט חונד אויף אַזאָנאָג פֿערלעגט ווירד. טרייטט אַזעס היער געזאָנעטע
 ניכט אויין, יחדערן וואן דאָרף פֿלייט חונד וויין גענייעסען ביז דער סעודה
 מפסקת; נור גייסטעסבעמעפֿטיגונג. למוד תורה איזט און נאכמיטאָגע
 — חונד ווען שבת דער 9. אב איזט, דען גאללען טאג ויח און תשעה
 באב, בעטרענקט.

**אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם
 שככה לו. אשרי העם שיי אלהיו:**

כמה תהלה לך. ארוממך אלהי המלך. ואברכה
 שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה. ואהלה שמך לעולם
 ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין תקוה: דור לדור
 ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי
 גפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה:
 זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה.
 אך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל. ורחמי על כל
 מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך. וחסידיך יברכוכה: כבוד
 מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם
 גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל
 עולמים. וממשלתך בכל יום ודר: סומך יי לכל הנפלים.

קינות לתשעה באב

היית יפה נוף. וראש עפרורת תבל בראשך לנש.
חטאך סחבך. הלא קצר קציריך: ארץ מאסך. ומים
רבים שטפוך. וכל רוח הפיצך. ואש בוער בעריך:
מרית בצורך. אשר מצר נצרך. ואז זרים עברוך.
ואת היית בעוכריך: אל האמירך עדי נקראת אריאל.
ואיד עבר בנוד ארי טורף ערריך: שובי לא בועלך.
אל תתני לו דמי. עד שוב כבודו. ועד יבנה גרריך:
נפשי מאוד נכספה לראות בזיונהך. שלום יהילך.
ורוב שלום לעזריך:

אשר שומרים להומות וחיל. ליקה ויום
ידר שון שלום למחניך: גם הנפוצים. בכל
ארבע קצוות. והם דורשי שלומך. בנותיך
ובניך: שוכני קברים מחכים. ומצפים ליום
ישעך. ואז יצמחו יחיו ישניך: ואני בשארי
שלומך. אקרא קול בראש הרים. ואדמה
לעוף. על רענניך: שלום קציון. גוה צדק
ושלום עלי חקך וחומות. יקר אנכי פניניך:
שלום קארץ צבי. שלום לכל הגבול. גלעד
ושומרון. וכל יתר שכניך: ציון לפנים הלא
היית יפת מראה. אידנה פכו לשחור תארך
ופניך: בבנות מלכים. יקר עמית תהקה.
ואיד שק תחגרי. על חלצריך ומתניך: אנחה
בעת תעדי. אפר תחת פאר. אפעה ואשתה

100

אמת. נוד
שקב. שלע
וסוד חכמו
שומרים ב
הם. ואין
בכל נשק
היות קדש
בך התקו
ודור. בש
שומה ל
בך יעלה
דבירך
חצריך:
קחת. ו
אבדו ו
עפרות
ארץ מא
בוער פ
עברוך.
אריאל
בועלך
ציון עמ
אד
לילה ו
קצות.
מחכים
ואני ב
(59)

קינות לתשעה באב

ל

אמת. נודע בשיריך. מה טוב ונעים. בבא שבמי בני
 נעקב. שלש פעמים בכל שנה. בשעריך: בך סוד תעודות
 וסוד חקמות. ובאו בני קדם וחקמי שבא. לכתוב ספריך:
 שומרים בכל הגבול. שופטים בכל עיר ועיר. זקני אמת
 הם. ואין מורה כמוריק: מלך בקרבך. ובך שרי חילים.
 בכל נשק. ועל כל לאום. גברו גביריך: בימי בחרות.
 היות קדש לאל נבחרו. בני נביאים. בני אל חי געריך:
 בך התקופה. עלי קו האמת נשקלה. תזכר שנות דור
 ודור. בשני אדריך: מולך לבנה כפי ארבע. והמחנה
 שומה לרחבך. ובה הראית סתריך: נראה בתמוז פסיל.
 בך יעלה. כי שאר כל החדשים. לבר זה בחדריך: איה
 דבירך מקום היכל. ואיה הדר ארון והמזבחות. איה
 הצריך: איה משיחך בעד עמך יבפר. ומה הנה לילדי
 קהת. ואיה גזיריך: אויפה נביאים בני עליזן. וכל יועצך
 אבדו והלכו שבי. מלכך ושריך: היית יפה נוף. וראש
 עפרות תכל ברושך לגם. הטאך סחפך. הלא קצר קציריך:
 ארץ מאסך. ומים רבים שטפוך. וכל רוח הפיצך. ואש
 בוער בעריך: מרית בצורך. אשר מצר גצרך. ואז זרים
 עכריך. ואת היית בעוכריך: אל האמריך עדי נקראת
 אריאל. ואיך עבר בגוף ארי מורף עריך: שובי לאל
 בועלך. אל תתני לו דמי. עד אשר הרודו יידי ויהי

ציון עטרת צבי. שמחת המוניך: שלום בנהר קחי. מאת
 אדוניך: אילי שחקים. אשר שומרים לחומות וחיל.
 לילה ויום ידרשון שלום למחניך: גם הנפוצים. בכל ארבע
 קצות. והם הורשי שלומך. בנותיך ובניך: שוכני קברים
 מחכים. ומצפים ליום ישעך. ואז יצמחו יחי ישיניך:
 ואני בשאלי שלומך. אקרא קול בראש הרים. ואדמה

ד לנס.
 ומים
 בעריך:
 עברך.
 אריאל
 בועלך.
 געריך:
 יהיה
 ה ויום
 בכל
 גנותיך
 מ ליום
 בשארי
 אדמה
 ה צדק
 פניניך:
 גלעד
 מ הלא
 תארך
 תהרה.
 אנחה
 אשתה

